

[Undervisningsministeren.]

semæssige eller motoriske handicap, og som tidligere i vid udstrækning er blevet undervist på statens specialskoler, men som nu i stigende omfang undervises ved folkeskolens centre for undervisning af svært handicappede. Baggrunden herfor er forældrenes ønske om at beholde børnene i deres hjem og få dem undervist i et almindeligt skolemiljø.

Folketingsbeslutningen understreger, at denne linje bør fortsættes, og der henvises i betænkningen netop til, at det princip, som punkt 5 er udtryk for, allerede er gennemført inden for åndssvagefor sorgen med oprettelsen af eksternatskolerne, for så vidt som disse skolers elever kan blive boende hjemme.

I forbindelse med drøftelserne af punkt 5 i forslaget til folketingsbeslutningen henstillede folketingets undervisningsudvalg, at hele spørgsmålet om forholdet mellem folkeskolen og særforsorgen, specielt for så vidt angår blinde- og døveskolerne, blev taget op mellem socialministeren og undervisningsministeren, og de daværende ministre aftalte, at spørgsmålet om afgrænsning og samarbejdet mellem særforsorgsskolerne og folkeskolens specialundervisning skulle behandles principielt i en arbejdsgruppe i tilknytning til socialreformkommissionen og med socialstyrelsens chef som formand. Denne arbejdsgruppe blev nedsat i sommeren 1970, og jeg har netop forstået, at der skulle være en god mulighed for en afslutning af dette udvalgsarbejde i foråret 1972.

Karen Paludan: Jeg vil gerne takke ministeren for svaret, som jeg synes virker så positivt, at jeg har forhåbning om, at der må ske noget for disse børn. Vi står over for en lille gruppe børn, hvis forældre netop har påtaget sig det fulde ansvar for deres pleje og pasning, men for at børnene kan modtage undervisning, må forældrene i de fleste tilfælde hver dag sende dem ud på en meget lang skolevej.

Når vi kan skaffe lokaler til børnehaveklaser og hjælpeklaser og observationsklinikker og vi for et år siden kunne opsuge børnene fra gymnasieskolernes realafdeling i folkeskolen, så må vi også kunne åbne mulighed for, at børn i eksternatskolerne kan

få undervisning i den kommune, hvor de bor.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Erhard Jakobsen* til finansministeren:

„Vil ministeren søge udvej for at fritage den lille gruppe af skatteydere, der i 1967 var under uddannelse, og som i 1970 aftjente deres værnepligt, for beskatning af overskydende indkomst indtjent i 1969?“

Skriftlig begrundelse.

Loven om kildeskattens ikrafttræden indeholder bestemmelserne om beskatning af indkomsterne for indkomståret 1969, herunder beskatning af overskydende indkomst.

Denne indkomst opgøres som det beløb, hvormed den skattepligtige indkomst for indkomståret 1969 overstiger en beregnet sammenligningsindkomst. Sammenligningsindkomsten er normalt den skattepligtige indkomst for indkomståret 1970 forhøjet med 20 pct., dog skal forhøjelsen udgøre mindst 15.000 kr.

Den skattepligtige kan begære, at sammenligningsindkomsten opgøres på grundlag af indkomstansættelsen for indkomståret 1967.

En mindre gruppe af skattepligtige, nemlig personer, der i 1967 har været lærlinge eller elever og i 1970 har aftjent deres værnepligt, føler sig dog hårdt og uretfærdigt ramt af reglerne om skat af overskydende indkomst.

Hvis disse skatteydere har haft en normal arbejdsindtægt i 1969, pålignes de på grund af den lave sammenligningsindkomst i årene 1967 og 1970 skat af overskydende indkomst.

Disse skatteydere har været uden indflydelse på, at staten i det år, der normalt er sammenligningsår, nemlig 1970, ved at indkalde dem til militærtjeneste har frataget dem muligheden for en normal arbejdsindkomst i dette år, hvilket ville have bevirket, at de ikke var blevet beskattet af en normal arbejdsindkomst i 1969.

De føler sig også udsat for en forskelsbehandling i skattemæssig henseende, når de sammenligner deres forhold med skatteydere, der af en eller anden grund ikke er blevet indkaldt til militærtjeneste. Endelig anføres